Què t'ha aportat o què... voldries que t'aportés la teva afiliació a una associació professional?

La pregunta s'ha originat dins del consell de redacció de la revista comentant el pes que va tenir l'associacionisme al nostre país ara fa uns vint anys i les perspectives de futur d'aquest teixit associatiu on, actualment, s'entrecreuen opinions molt diferents.

M'ha permès conèixer molt millor la realitat del sector, els problemes, les experiències d'altres, les iniciatives... això és important per a la gent que no viu als grans centres. Però crec que és insuficient (sóc un insatisfet, jo). Les associacions arrosseguen una certa inèrcia burocràtica, i són massa políticament correctes i plenes de bones paraules... Jo les voldria més «professionals», més preocupades pels interessos dels associats, per qüestions pràctiques i problemes diaris (contractes, impostos, retribucions, imposicions de llistats i cànons, marginació pressupostària per part d'institucions...). També que es mullaren més en temes importants i que no semblaren tan «complaents» amb altres estaments que tenen molt que veure amb l'estat actual de la LIJ. Haurien de suscitar debats, fer arribar reivindicacions als mitjans de comunicació generals, donar respostes ràpides, clares i contundents davant de certes situacions... En tot cas, seria bo que fugiren del conformisme i el possibilisme.

Mariano Casas. Escriptor

Sabent que l'especialització, la geografia i, per damunt de tot, el dia a dia aïllen, el Gremi de Llibreters em serveix de vehicle tot terreny per contactar amb el món.

L'intercanvi d'idees i opinions entre diverses maneres d'entendre la professió és molt estimulant, una associació professional és per rebre, però també per donar.

En un sector on la competència cada cop és més irracional i salvatge, la defensa dels interessos del col·lectiu, l'accés a formació i assessorament específics, ajuts i tractes amb l'administració, la participació en projectes com el Premi Llibreter d'Àlbum Il·lustrat o com Totselsllibres fan que la professió es regeneri i sanegi.

Ah!, un desig... m'agradaria crear una comissió permanent de llibreries especialitzades en LIJ dins el Gremi, ja fa temps que en parlem...

Alba Vallhonrat. Llibretera especialitzada en LIJ

Les associacions no tenen un perfil tan clar com als anys vuitanta, i això potser té a veure amb un fort creixement de la individualitat en la nostra feina d'il·lustradors, que fa que no hi hagi un autèntic sentiment corporativista.

Des de les associacions s'hauria de promoure un sentiment constructiu i un caràcter més dialogant amb les altres associacions de col·lectius vinculats al món del llibre infantil i juvenil (il·lustradors, editors, mestres, bibliotecaris, crítics) per tal de crear unes bases sòlides i un tarannà positiu amb l'interès comú d'afavorir el llibre il·lustrat a Catalunya.

És un treball d'equip i, per tant, m'agradaria que des de les associacions de professionals sorgís aquesta actitud dialogant, receptiva, eficaç, i es cerquessin vies de comunicació que afavorissin la feina de tots els professionals del món del llibre infantil i juvenil.

Ignasi Blanch i Gisbert. Il·lustrador, coordinador de l'àrea d'il·lustració de l'Escola de la Dona de la Diputació de Barcelona.

Penso que la meva feina és solitària, que la manera de ser és el que més influeix en la manera de fer. Per tant una associació professional, en el meu cas de narradors de contes, m'ha de servir per no estar sol i evolucionar. És un cau on poder veure com desenvolupar la feina, tot emmirallant-me en els altres associats. Aquest mirar els companys no és pas per copiar-los, és perquè fent-ho prenc perspectiva de la meva manera de fer. Estar associat també em serveix per estar més al dia. De la mà dels socis, a l'associació hi arriben molts llibres que són els que aporten, a més de continguts, gustos, tendències, temes d'interès i formes de fer que ajuden a saber com treballar. Un altre aportació de l'associació és el reconeixement social de la feina que faig, de mica en mica li va donant entitat.

Albert Estengre. Narrador de contes

Ai!, m'havien fet preguntes difícils... però cap com aquesta...

Anem-hi:

L'Associació d'Editors del País Valencià va aportar als editors valencians un crèdit davant l'administració i davant la societat mateixa del qual mai no havíem gaudit. Amb la constitució d'aquesta associació ja teníem representants, interlocutors, reivindicacions (poc ateses, primerament), un paper social i una voluntat col·lectiva de potenciar els llibres en català. Això, és clar, ultrapassava la mera associació gremial. Moltes consecucions que beneficien el món del llibre al País Valencià són fruit de la tasca continuada de les successives juntes directives. De cara al futur, crec que es tendeix a una certa professionalització de l'estructura del moviment associatiu, amb això potser se supleix el voluntarisme que va ser el motor de tantes coses durant la transició.

Josep Gregori. Editor

La pertinença a una associació professional l'entenc a partir de dues vessants: una, pel que fa als aspectes enfocats de cara als serveis que pot oferir l'associació a títol personal als seus afiliats, relacionats amb la professió, tal com fa l'AELC, per exemple, en temes d'assessorament laboral, fiscal, defensa de drets, ajuts econòmics...; i d'altra banda, que l'associació com a tal adquireixi un pes important com a col·lectiu davant de l'administració, les institucions i la societat en general. Per exemple, en el cas de la cultura en general i de la LIJ en particular, crec que falta camí per recórrer: tenir espais més rellevants de promoció, de difusió i de crítica en mitjans especialitzats i no especialitzats, endegar eficients campanyes serioses de lectura a llarg termini, moure's per objectius més culturals que mercantilistes... Deixant de banda iniciatives concretes –molt lloables, és cert– faltarien una sistematització i uns objectius a llarg termini que probablement no es poden dur a terme comptant només amb la voluntat de les associacions, perquè mai no hi ha prou recursos... Les associacions haurien de procurar tenir més força davant l'administració, que suposaria, en definitiva, una política cultural per al país molt més potent del que és ara.

Elena O'Callaghan. Escriptora

Pertànyer a una associació professional enriqueix personalment i professional, a la vegada que et permet relacionar-te amb altres persones amb inquietuds semblants, que en l'àmbit de la literatura infantil i juvenil es podrien resumir en la necessitat de millora d'aquest sector, perquè els llibres, els documents, els materials audiovisuals..., arribin als seus usuaris (infants i joves) amb les millors garanties de qualitat i en català.

Voldria que m'aportés la seguretat que tant la societat civil en general com la classe política especialment reconeguessin les aportacions que les associacions professionals serioses duen a terme i les tinguessin més en compte com a grups d'opinió experta.

Parlo concretament del paper del Consell Català del Llibre per a Infants i Joves, que aplega tots els sectors (associacions del nostre país) que incideixen en el món del llibre infantil i juvenil.

I ha de ser a través d'aquestes entitats que el conformen, i que poden treballar juntes amb interessos comuns, que s'han de facilitar eines i recursos de qualitat i en català per als infants i joves del nostre país. Així com demanar al govern que estableixi una política cultural d'accions de promoció de la literatura infantil i juvenil real i eficaç perquè les famílies, l'escola, les biblioteques, les llibreries... puguin conèixer i triar amb criteri els llibres infantils i juvenils.

María José Daza. Bibliotecària